

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΕΣΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΡΦΟΝ. Έν Άθήναις φρ. 15. — Έν δε ταίς έπιτρογ. φρ. 16. — Έν τώ έξμ.τ. φρ. 25.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ, έπας ή όδς, λ. 40, τρίς έως έξίς λ. 20, κατά μήνα λ. 15, έτος ή έξι-μηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, οδός ΜΟΥΣΩΝ, Άριθ. 4, άπέναντι της οικίας Φιλίμωνος παρά την Πλατείαν Συντάγματος.—

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Άρχόμεθα δημοσιεύοντες πρωτότυπον μυθιστόρημα υπό τόν τίτλον :

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Είναι ώραϊον εις τό είδος του μυθιστόρημα, και πιστεύομεν ότι θα τύχη γενικής έπιδοκιμασίας.

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Οίκογενειακή έρεξ.

Ο κύριος Καλλιγας και η κυρία Δραχημή.

Καλλιγας: Τί τά θέλεις τά πολλά λόγια. Είσαι άσχημη είσαι άβρόστη είσαι γρηλά. Δέν σε θέλω Δραχημή. Κι τ' είσαι σ'ού που θα με πής έμένα γρηλά! Κουτσοδόντη! Παληόγερε! Φαρούτη.

Καλλιγας: Έλα, λίγα λόγια, να μην τά χονδραίνομε. Άπ' τή ζούλια σου που τρελλαινόνται για μένα τά πιό όμορφα κορίτσια των Άθηνών, δέν ξεύρεις τί λές.

Δραχημή: Εναμώραμα! δέν καταλαβαίνεις πώς τρελλαινόνται για να τους διορίσης κανένα έραστή της ή για να σου φάνε μερικόν παρξ; Ν' άκούεις τί σου λένε από πίσου.

Καλλιγας: Έγώ κοιτάζω τί μου λένε από μπρός!

Δραχημή: Έλα, έλα, με τ' άχρηστολογά σου! Δύο και δύο κάνουν τέσσαρα! Θα συμμαζευθής ναρχεσαι καθε

βράδυ σ' τό σπήτι σου ή θα πάρω την σκουπα να σε συμμαζέψω εγώ;

Καλλιγας: Να με συμμαζέψης κοντά σου δηλαδή;

Δραχημή: Δέν έχω ανάγκη! Πήγαινε να βρίσκης της βρώμας της Λίραις, της γαλλίδες σου, της έγγλέζαις σου! Έγώ σε τάλεγα έξ άρχής που δέν ήσουν εσύ για Έλληνίδα.

Καλλιγας: (όργιζόμενος και τρέμων εκ ματίας) Δοιπόν, θα με ξεφορτωθής ή όχι; Λέγε! Δουλειά έχω!

Δραχημή: Έσύ να με ξεφορτωθής. Το σπήτι είναι δικό μου.

Καλλιγας (όργωρ) Κι' αύταίς είναι δικαί σου.

Ο κύριος και η κυρία συμπλεκονται ή κυρία της καταφέρνει πολν καλά τοδ κυριου ο κύριος είναι αποκατωμένος. Η κυρία τον έβαλε κάτω. Έν τή απελπισία του ο κύριος της δίδει μία δαγκωματιά, και της αφαιρεί το έν δέκατορ τώρ μελόν της. Η κυρία αιματόφροντος μεταφέρεται εις τό Νοσοκομείον ο κύριος παίρνει τό ζουμί του και κάθεται εις τό παράθυρον. Οτε βλέπει έν τή όδω μιαν άρθοπόλιδα, Δεκάραρ τό όνομα. Τής κάμνει ρεύμα και άραβαίει.

ΣΚΗΝΗ Β΄.

Ο αίφνιδιος και κητά συμπάθειαν τοκετός.

Τί συνέβη μεταξύ του κυριου Καλλιγα και της δεσποινιδος Δεκάρας άγνωσμεν. Ηδυναμέθα να επικαλεσθώμεν τά πνεύματα των νυμφικών θαλάμων να μας είπωσι λεπτομερώς τά συμβάντα. Άλλά δέν επικαλούμεθα τίποτε. Περιοριζόμεθα να σας είπωμεν έκείνο όπερ είδον οι όφθαλμοί μας. Οτι ο κύριος Καλλιγας άμα εισελθούσαν τήν δεσποινίδα Δεκάραν τήν άρετίβασερ... εις τάς άγκάλας του. Μετ' όλίγα λεπτά της ώρας ώφθη ή Δεκάρα οδηγούσα βεβρος κλαυθμηρίζον, τον Όβολόν. Και κατά συμπάθειαν όλαι οι τείως δεσποινίδες Δεκάρα έγγιγγασαν από ένα Όβολόν. Εις τό θαύμα τούτο άς επκα-